

Pardon

Egyszerre több kritikusnak világosította meg elméjét az Úr, midőn kitalálták, hogy „lírai groteszkeket” írok! Én voltam a legjobban megdöbbenve. Addig – naivan – azt hittem, hogy dühös, figyelmeztető (sokak szerint trágár) verseket írok a kiskirályok, az élősködők, csalók, harácsolók ellen, s hiteles beszámolókat arról, hogy hogyan küzd és melózik a nép.

Na, gondoltam, ha ezeknek a verseknek ilyen „tudományosan” hangzó szép nevük van, akkor nosza, mindent bele!

Mikor aztán úgy istenigazából belelendültem – ugyanazon kritikusok jóvoltából – kiderült, hogy mégsem „lírai groteszkeket” írok, hanem „ágyúval lövöldözök verebekre”.

Hiszen – mondták – ezek a kiskirályok, élősködők, csalók, harácsolók egy-két éven belül eltűnnek a magyar társadalomból, a maszektempón győzedelmeskedik a szocializmus és most már tényleg büszkén menetelhetünk a csodálatos jövő felé.

Az Ágyúval verébre című válogatott kötet (1987) fülszövege